

Allah'ın kelâmı ve konuşması

Umut bey: “Allah'ın konuşmasının delilleri konusunda bilgi verebilir misiniz?”

ALLAH KONUŞUR

Cenâb-ı Hak konuşandır, kelâm, söz ve beyan sahibidir. Peygamber görevlendirmek ve vahiy göndermek suretiyle kelâmıyla ve konuşmasıyla insanlara istikamet veren Cenab-ı Hak'tır. Allah, peygamberlerine vahiy gönderdiği gibi, sair mahlûkatı ile de ilham yoluyla konuşur. Kullarının kalbine dilediği bilgileri akıtır, doğruları ilham eder. Çünkü Cenab-ı Allah ezelî ve ebedî kelâm sahibidir.

Vahiy, Allah'ın dilediği kullarıyla konuşmasıdır. Kur'ân-ı Kerîm, Allah'ın vahyinden ibarettir. Cenab-ı Hakk'ın konuşmasının keyfiyetini bize şu âyet bildiriyor: “Allah bir insanla ancak vahiy suretiyle veya perde arkasından konuşur. Yahut bir elçi (vahiy meleği) gönderir, izniyle dilediğini vahy eder.”¹

Allah'ın söz ve kelâm sahibi olduğunu ve konuştuğunu bildiren âyetlerden bir kısmı şöyledir:

* “Mûsâ tayin ettiğimiz vakitte gelince, Rabb'i onunla konuştu.”²

* “Ey Mûsâ! Seni gönderdiklerimle ve konuşmamla insanlar arasından seçtim.”³

* “Bir kısım peygamberleri sana daha önce anlattık. Bir kısmını ise sana anlatmadık. Allah Mûsâ ile gerçekten konuştu.”⁴

* “İşte bu peygamberlerden bir kısmını diğerlerinden üstün kıldık. Onlardan bir kısmı ile Allah konuştu ve derecelerini yükseltti.”⁵

YÜZ BİNLER DİLLER YARATAN, ELBET KENDİSİ DE KONUŞUR

Bediüzzaman Saîd Nursî'nin ifadesiyle, mahlûkatını yüz binlerce dillerle konuşturan, onların konuşmalarını işiten ve bilen Cenab-ı Hakk'ın Kendisinin konuşmaması mümkün değildir. Cenab-ı Hakk'ın, kâinattaki İlâhî maksatları bir ferman ile bildirmemesi, gizli sırlarını açmaması, mahlûkatın nereden geldiklerini, nereye gideceklerini ve niçin kabilelerle buraya gelip fazla durmadan geçip gittiklerini haber veren Kur'ân gibi bir kitabı göndermemiş olması mümkün değildir. Asırları ışıklandıran, milyonlarca hafızların kalplerinde kudsiyetiyle yazılan, insanoğlunun

büyük çoğunluğunun nefislerini ve ruhlarını terbiye eden, kalplerini arındıran ve akıllarını bilgilendiren Kur'ân-ı Kerîm'in, O Mütakellim-i Ezelî ve O Sâni-i Sermedînin kelâmı ve fermânı olmaması mümkün değildir. Yeryüzünü mütemadiyen canlılarla doldurup boşaltan ve kendini tanıttırarak ibâdet ve tesbîhât ettirmek için bu dünyamızı şuur sahipleriyle şenlendiren O Sultân-ı Zülcelâl'in, yeryüzüne önem verip, semâvâtı ve yıldızları bomboş bırakması, onlara münâsip ahaliyi yaratıp o semâvî saraylarda iskân etmemesi ve rubûbiyet saltanatını en büyük memleketinde hademesiz, haşmetsiz, memursuz, elçisiz, yâversiz, seyircisiz, kulsuz ve râiyetsiz bırakması da mümkün değildir.6

ALLAH DUALARA CEVAP VERİR

Bütün hayat sahiplerinin fitrî ihtiyaçları için yaptıkları duâlara ve hal dili ile ettikleri bütün ilticâlara ve arzulara vakti vaktine yüksek bir irâdeyi gösterir bir tarzda hadsiz nîmetleriyle ve nihâyetsiz ihsanlarıyla fiilen ve hâlen açık ve anlaşılır bir sûrette konuşarak cevap veren Mütakellim-i Alîm'in, bütün kâinatın en imtiyazlı neticesi, yeryüzünün halîfesi ve ekser yeryüzü mahlukâtının kumandanları olan insanların mânevî reisleri olan peygamberlerle görüşmemesinin ve konuşmamasının mümkün olmadığını ve bunu aklın kabul etmediğini beyan eden Bediüzzaman, her hayat sahibi ile konuşan Cenab-ı Hak'ın, bilhassa peygamberleriyle sözüyle ve kelâmıyla konuştuğunu, onlara emirler ve fermanlar gönderdiğini, suhuf ve kitaplar indirdiğini kaydeder.7

KUR'ÂN ALLAH KELÂMIDIR

Bediüzzaman'a göre, yüksek hakikatler ummanı olan Kur'ân-ı Kerîm, Allah'ın kelâm ve söz itibariyle beşer seviyesine tenezzülüdür. Çünkü Kur'ân, herkesin anlayabileceği bir üslûp içinde nâzil olmuştur. Nasıl ki, çocukla konuşan birisi, çocuk anlasın diye tıpkı çocuklar gibi çat pat ederek konuşuyorsa—temsilde hata olmasın—Cenab-ı Hak da insanlarla insanların anlayışlarına uygun hitaplarla konuşmuştur. Bu hitap tarzı, İlâhî bir şefkatin tezahürüdür. Kur'ân-ı Kerîm'in üslubu, hakikatleri anlamak ve en derin incelikleri kavramak için insanların gözüne bir dürbün veya numaralı birer gözlük gibidir.8

Dipnotlar:

- 1- Şûrâ Sûresi: 51
- 2- A'râf Sûresi, 7/143
- 3- A'râf Sûresi, 7/144
- 4- Nisâ Sûresi, 4/164
- 5- Bakara Sûresi, 2/253

6- Şuâlar, s. 216 7- A.g.e., s. 215 8- İşârâtü'l-İ'câz, s. 170